

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-просвѣтното Икономическо Дружество „Варненски Коренякъ“

Броя 3 лв. Год. абонаментъ 25 лв. Излиза ежемесечно. Редакция и администрация въ клуба — Варна, ул. „6 Септември“ № 23. Обявления се приематъ по споразумѣние. Броя 3 лв.

Какво сме ние.

Когато шепа дейци бяха поели тежкия кръст на новата Културно-просвѣтна Икономическа организация Варненски Коренякъ, обществото въ Варна смътно се интересувахе за това ново начинание. Обезвѣрено отъ обществения борби и обществени фондации, това общество даваше явни признаци на обществена пасивностъ. Това обстоятелство, обаче, не отчая рѣководните фактори на Варненски Коренякъ, а напротивъ — съзнавайки ясно културното и просвѣтно предназначение на организацията, легнало въ основитѣ на нейния уставъ, тѣ съ още по голѣма енергия се заловиха за работа. Пятя бѣше труденъ, пречките голѣми, но съзнанието за единъ голѣмъ идеалъ бѣше силно, затова всичко се преодолѣ и резултати се постигнаха.

Културно-просвѣтната дейностъ на Варненски Коренякъ привлече множество наши граждани отъ всички слоеве на обществото и съ различно политическо убеждение. Нашитѣ членове, които вече броятъ хиляди, засилиха редовитѣ на организацията ни, грижаща се за техничѣ морални и материални интереси, съзнаха нейното капитално значение за градъ Варна, и съ всички сили заработиха за нейното преуспѣване. Силно разтягания брой на членоветѣ и пнтусианзма за полезна работа, който царѣ всрѣдъ тѣхъ, дадоха поводъ на нѣкои политически групировки въ града ни да се замислятъ за съдбата си въ предстоящитѣ избори за управници на нашия градъ. Загрижеността на нѣкои политически партии отиде дотамъ, щото тя се изрази въ открити кампания противъ Варненски Коренякъ, изразена въ измислени долопробни обвинения, свойствени за нашата жалка партийна действителностъ. Не можайки да намѣрятъ дефекти въ организацията ни, хвърлиха ни обиди, че подъ булото на културно-просвѣтна организация, ние сме преследвали чисто партизански цѣли — нѣщо повече — обвиниха ни въ противонационална дейностъ, нарѣкоха ни чужди елементи, отпратиха кървави стрѣли къмъ нашитѣ български сърдца, прольли съ готовностъ кръвта си по бран-

нитѣ полета на майката родина.

Що е въ сжщностъ Варненски Коренякъ?

Културно-просвѣтна организация, грижаща се за колективнитѣ интереси на градъ Варна и всички варненски граждани. Тя не е политическа партия, тѣ стои далечъ отъ всички политически борби и домогвания. Варненски Коренякъ вербува своитѣ членове отъ всички обществени сръди на Варна и съ различно политическо убеждение. Въ нашата организация нѣма мѣсто за закоравели партизани, които не могатъ да се отърсатъ отъ грубитѣ си партийни домогвания и чрезъ нея да се стрѣмятъ за постигане на лични цѣли. Всѣки който влиза въ нея преследвайки тѣя цѣли, по-добре да стои вънъ отъ нея, защото при насъ нѣма да намѣри почва за преуспѣването имъ.

Варненски Коренякъ се е издигналъ надъ партиитѣ и фракциитѣ и се стреми да култивира всрѣдъ своитѣ членове гражданската добродетелъ, като сжщевременно се грижи за подобрене на материалното имъ положение. Варненски Коренякъ урежда, сказки, беседи, стопански изложби и пр., като се стреми да разширява тѣя своя дейностъ, доколкото силитѣ и средствата му позволяватъ. Той се въодушевява отъ всички начинания, цѣлящи повдигането и закрепването на градъ Варна, отъ кждето и да идватъ тѣ, и имъ дава пълното си съдействие. Обаче, той бичува всички, които пренебрегватъ градскитѣ интереси и ги жертвуватъ за лични цели.

Варненски Коренякъ е чисто българска организация, пропита съ силна обичъ къмъ родината. Въ нея членуватъ множество голѣми българи, издигнали се високо благодарение своитѣ граждански, национални и военни подвизи, които сж прегѣрнали нейната идея и съ жаръ и служатъ.

Варненски Коренякъ е организация, извикана отъ нуждитѣ на новото време. Тя е продуктъ на бунта на Варненскитѣ сърдца и души, мислящи за съдбинитѣ на своя градъ, противъ оная реакция и долопробна

партизанщина, която задушаватъ и руши устоитѣ на обществото.

Задачата на Варненски Коренякъ е велика — нашата организация има свѣтли бжднини.

Бждете редовни!

Къмъ членоветѣ на К. П. И. Д-во „Варнен. Коренякъ“

За отбелязване е обстоятелството, че нѣкои отъ членоветѣ на посм. каса (по голѣмо число — стари членове, а по-малко нови) не сж се издължили напълно къмъ нея. Има и такива, на които депозитътъ (авансъ 30 лв.) е напълно изчерпанъ.

Въ страницитѣ на вестника ни се правиха многократни напомнювания за нередовността на издълженията къмъ дружествената каса, както за смъртни случаи, така и за членски вноски и абонам. на вестника ни за единъ периодъ отъ 6 месеца.

Чл. 21 отъ устава казва въ забележка: „Неиздълженитѣ половината отъ годишния си членски вносъ, въ продължение на 6 месеца, се лишаватъ отъ правото да гласуватъ и да бждатъ избрани“; а въ правилника за посмъртната каса (чл. 9) се казва: „Всѣки членъ на посмъртната каса е длъженъ винаги да подържа единъ авансъ не по-малкъ отъ 30 лв. — за три смъртни случая.“

Чл. 11 (посм. каса). „Членоветѣ на касата губятъ право на посмъртна помощъ при следнитѣ случаи: а) когато членътъ е изгубилъ право на членство въ дружеството; б) когато следъ окончателно изчерпване на предвидения въ чл. 9 на тѣя правилникъ авансъ за три смъртни случаи и не ги попълне и пр.“

Ние умоляваме всички ония, които не сж се издължили до сега, да се явятъ въ канцеларията, да се справятъ съ задълженията си, безъ свенъ и беспокойство, и ако сж улеснени, да се издължатъ, защото и настоящата година е къмъ своя край.

Нека се знае, че всѣки редовенъ членъ усигурява една материална подкрепа, доста значителна, за своето семейство и за това на съгражданина си — членъ.

Бждете редовни членове!

Отъ канцеларията.

А. И. Мановъ.

III. Варна презъ 1850 год.

(Продължение)

Зарзаватитѣ съ които Варненцитѣ се снабдяватъ за зимна провизия, сж следнитѣ: прасъ, майданосъ, цѣлина, моркови, цвекло и ряпа; коренитѣ на зарзаватитѣ заравятъ на една страна въ градината на двора, или пъкъ, ако нѣма дворъ въ избата. Зелето се закачва съ конци около избата, или пъкъ се влага въ варели съ солена вода.

Зелето, което се пази въ избата цѣвти и е по-вкусно. Пресното зеле, краставицитѣ, пиперкитѣ, синитѣ патладжани, ряпата и дребния лукъ се консервира въ оцетъ.

Презъ месецъ августъ и септември се намира говеждо месо въ месопродавницата. Това месо рѣдко

се намира презъ другитѣ месеци на годината, презъ което време се купува само овче и агнешко месо, което е много добро качествено. Свинско месо се намира само въ последнитѣ дни на карнавала, защото християнитѣ — варненци само презъ тѣя време ядатъ това месо, като заколятъ собственитѣ си добитѣци, които оговяватъ презъ цѣлата година.

Зарзаватчийнитѣ сж добре снабдени съ зарзаватъ и зеленчуци отъ месецъ май до средата на месецъ Септември. Пазаря за риби се отваря отъ месецъ априлъ до първитѣ дни на месецъ октомври. Тогавъ почватъ да ловятъ на брѣга отъ Варна до Балчикъ калкана въ голѣмо количество, който експедирайтъ съ парахода Лоидъ, като подарѣкъ въ Цариградъ, кждѣто струва много скъпо, понеже се счита като луксозно естие.

Кефалтъ, калканчета, кая-балж сж повече рѣдки. Изобщо ловидбата на риба въ Варна не става по единъ опредѣленъ начинъ системно и може да се каже, че тя става за прекарване времето, защото моряцитѣ на нѣкои сардински кораби които поставятъ на брѣга мрѣжи улавятъ голѣми и хубави кефиринти непознати на жителитѣ, които съхранятъ изключително отъ ловидбата на езерото Девня. Колкото се отнеса до стридитѣ, такива носятъ отъ Цариградъ за чужденцитѣ.

Въ Варна нѣма ловци по занаятъ но има любители, които носятъ отъ околността сърни, зайци, патки, гжски, пуйки и диви патки. Бекаситѣ пждпждѣцитѣ сж много малко, а гурилицитѣ още по-малко.

Следва.

Първото търговско акционерно дружество въ Варна.

Още презъ 1869 г. въ Варна било образувано отъ мѣстнитѣ видни българи търговци акционерно търговско дружество, чийто животъ жалостъ не е билъ дълготраенъ. Тукъ даваме интересни данни за ликвидацията на това дружество взетъ отъ първия вестникъ Варненски вестникъ бр. 55 отъ 5 Ноември 1880

Обявление.

Подписанитѣ имаме честь да обвимъ на всички акционери отъ Българското Братско Дружество, основано на 1869 г. въ гр. Варна, кантукашнитѣ му акционери, въ извъредното си заседание, отъ 5 тогаво прегледаха смѣткитѣ му и нѣмѣриха, че значително число отъ акционеритѣ му сж си оттегли акциитѣ, тѣй щото капиталътъ доволно се е намалилъ, та не можатъ кара нѣкоя ползовата работъ отъ друга пъкъ страна, като погчето акционери не представатъ си ищатъ назадь паритѣ подъ прѣлогъ, че по причина на минала война не се е употрѣблявалъ капиталътъ, тѣй както и не сж се събрали нови акционери, рѣши и вложи намъ да разчистимъ смѣтки.

1) Материали за историята на гр. Варна.

му, като почнем да плащаме всякому акцията според тефторитъ на Дружеството, тъй както по-доло излагаме, именно, кой колкото има да взема. А нѣкой отъ акционеритѣ обаче въ разстояние на шестъ месеца следъ обнародванетоъ настоящето, не се явятъ лично или чрезъ пълномощникъ да си получатъ стойността на акциитѣ си, отъ то на сетнѣ, таквизито изгубватъ правото си надъ паритѣ, що дирятъ отъ Дружеството, защото следъ това време, горното извънредно заседание рѣши, щото следъ този даденъ срокъ, паритѣ не раздадени още, колкото останатъ да се предадатъ на тукашната българска община за обща благонамѣрена цѣль.

Слѣдватъ имената на акционеритѣ съ означение припадащата имъ сума, споредъ тефторитѣ на дружеството: въ лира тур. 105 гр. Никола Златевъ гр. 253.61, Никола Ангеловъ 1632.68, Петъръ Ц. Камбуровъ 1156.92, Анастасъ Симеоновъ 974.90, Ив. Жековъ 968.71, Н. Х. Тодоровъ 852.97, Тони Петровъ 813.09, А. Н. Кръстевъ 800.55, Георги Р. Цанковъ 805.87^{1/2}, Димитър Атанасовъ 632.29, Маринъ Кличапъ 696.87, Несторъ Димитровъ 580.51, Стеф. А. Смиловъ 580.51, Ив. Б. Мандевъ 580.51, Ив. Златовъ 580.51, Анастасъ Гиневъ 580.51, Аврамъ Велечковъ 580.51, Вѣлизаръ Величковъ 580.51, Янко К. Славчевъ 590.51, Никола Панайотовъ 580.51, Митю Панайотовъ 580.51, Ив. Панайотовъ 580.51, Александъръ Гвоздинский 580.51, Никола Продановъ 577.53, Максимилия Димитрова 577.53, Дучина Ненова 577.53, Ц. Цани Горчевъ 577.53, Илия Д. Хилендаровъ 577.53, Т. Ивановъ 577.53, Х. Хр. Х. Василевъ 577.53, К. С. Комисиевъ 577.53, Тод. М. Гирджиковъ 577.53, Ив. Ив. Давидовъ 493.97, Тод. Николовъ 463.26, Н. Ив. Табаковъ 438.75, Горги Савва Комисиевъ 425.95, Ив. Н. Къчевъ 418.72, Д. Костовъ 369.36, Тодоръ Димитровъ 395.43, Н. Л. Миджидили 321.65, Андрия Д. Астаджиевъ 303.52, Михаилъ Риболовъ 303.52, Ив. Н. Шоповъ 303.52, Н. М. Бацаровъ 303.52, Ив. Н. Бяцаровъ 303.52, Райко Николовъ 303.52, Катина Г. Мариновичъ 303.52, Стеф. Ивановъ 303.52, П. Лазаровъ 303.52, Хр. Н. Войниковъ 303.52, Киряко А. Недѣлковъ 303.52, Никола Ганевичъ 303.52, Евгени Х. Георгиева 393.52, Костадинъ Д. Х. Поповъ 607.5, Стеф. Ивановъ Разгр. 303.52, Василь Атанасовъ 302.50, Д. П. Беловъ 301.50, Недѣлчо Койчевъ 301.50, Н. П. Костадиновъ 301.50, Петъръ К. Даскалъ 301.6, Х. Стеф. К. Николовъ 301.50, Д. Пенчовъ 301.50, Панайотъ Вичевъ 301.50, М. Бърлевъ 301.50, П. Х. Генчовъ 301.50, З. М. Мумджиевъ 301.50, П. Николаевъ 301.50, Влади Ивановъ 301.50, Петъръ Х. Типевъ 301.50, Ради Ге-

оргиевъ 301.50, Сим. Ломнезъ 301.50, Сте. Панайотовъ 301.50, Т. Х. Илиевъ 301.50, Вълко Гочевъ 301.50, Стеф. Вълчовъ 300.50, Д. М. Чобановъ 204.26, Бърни Бѣлчовъ 195.48, К. Т. Басмаджиевъ 161.10, Д. Ив. Дивитанковъ 161.10, Бончо Кръстевъ 117.78. На Л. Тр. 105, Тр. 39,417,45^{1/2}. Или гр. тридесетъ деветъ хиляди четиристотинъ седемнадесетъ и 45^{1/2} стотинъ, въ Лира тур. сто и петъ.

Варна, Октомврий 1880 г.

Бр. Х. Поповъ

Андр. Астарджиевъ.

Ник. Ангеловъ

Рефератъ за стопанското повдигане на гр. Варна.

На 25 Ноемврий т. г. нашиятъ младъ финансъ г. Борисъ Т. Килифарски, чете рефератъ въ клуба на Варненски Коренякъ, въ който подробно разви цѣлия стопански планъ за стопанското повдигане на Варна.

Референцикътъ отхвърли курортната теза, като главенъ факторъ за повдигането на градътъ ни, която нагледно разкритикува. Той признава курорта като второстепенно средство за принасяне странични доходи на варненци, обаче, въ никой случай той не е въ състояние да повърне въ града онова цвѣтущо състояние което му гредвещаватъ.

Референцикъта счита, че два сж факторитѣ отъ решающе значение за процвѣтяването на нашиятъ градъ и повдигане неговото благосъстояние, а именно:

1) Привличане износния български дунавски трафикъ отъ цѣлия Дунавъ презъ Русе за Варна, който при сегашното положение ще удвои работата на Варненското пристанище, което той доказва съ точни данни въ рѣка, и

2. Привличане износния трафикъ на Централно Европейскитѣ страни по Дунава, презъ Русе за Варна.

Тия двѣ стопански перспективи референцикъта нагледно очарта, като разви подробния планъ за тѣхното реализиране. Той подчарта тѣхното огромно значение за нашия градъ, заемащъ завидно стратегическо положение въ стопанско отношение и които сж толкова капитални за българското народно стопанство, щото биха предизвикали цѣла епоха въ неговото развитие.

Многобройната публика съ очебиущъ интересъ слушаше този интересенъ рефератъ, и възнаградилъ младия му авторъ съ своята признателностъ.

Сжщия день г. Килифарски чете резюме отъ своя голѣмъ трудъ върху „Развитието на Българското народно стопанство отъ първото българско царство до найновитѣ времена“, което резюме, поради голѣмия интересъ, който възбуди, ще печатаме последователно въ нашиятъ вестникъ.

СВОБОДНА ТРИБУНА

Не сме ли пръвни?

Не веднѣжъ сме изтъквали, че има голѣми нередовности въ стопанската ни община, което сега се потвърждава и отъ г-нъ Кмета съ своето си нареждане да се открие въ общинския вестникъ специална колона, въ която да се помѣстватъ имената на гражданитѣ, които презъ седмицата сж извършили каквито и да е общински платежи, като умолява гражданитѣ да следятъ тази колона и за всяка констатирана грешка веднага да съобщаватъ на секретаря при общината, поводъ за едно подобно нареждане е дало оплакването на много граждани, че внесенитѣ стъ тѣхъ суми не сж били нанесени точно въ книгитѣ на общината. Значи общината нѣма довѣрие въ своитѣ финансови агенти и книжководители и иска чрезъ гражданството, което е отдадено всецѣло въ грижитѣ за изкарване всѣкидневния си хлѣбъ, да търси общински вестникъ, да отдѣли време и трудъ за да контролира чиновницитѣ на общината. Като че ли тази община нѣма контролни органи, нѣма помощници - кметове, които да контролиратъ своитѣ чиновници за да не става нужда съ подобни нареждания, да се излагатъ тѣ предъгражданството и съ това да се накърни авторитета на общинскитѣ ни чиновници.

Гражданинъ.

Закона на Дери

Новела отъ *.

Джонъ Дери — така той се наричаше, обаче, истинското му име не можахъ и до днесъ да науча. Той претендаваше сжщо и единъ официаленъ паспортъ съ сжщото име, но азъ чухъ отъ неговитѣ уста, че това не бѣше неговото сжщинско име. Дали той произходеше отъ утайнитѣ на обществото и искаше въ този свѣтовенъ морски корортъ да представи себе си по добъръ отколкото той въ действителностъ бѣше, или пъкъ неговата фамилия бѣше тъй

знатна и той искаше да я запази отъ публиката? — Азъ винаги твърдѣхъ послѣдното. Образованието му и общественитѣ обноси подкрепяха моето твърдение. Споредъ паспорта, той бѣше англичанинъ, обаче и по този пунктъ можеше да се спори. Говореше многи свободно английски, обаче, разговаряше превъзходно по нѣмски и френски. Въ външността му прозираха характернитѣ черти на на нѣколко нации — той бѣше интернационаленъ, какъвто бѣше и занаята му. Той бѣше картоиграчъ, най усвършенствувания типъ съвремененъ играчъ.

Строенъ, повече високо, отколкото нискъ, тъмна, тукъ таме прошарена коса, той притежаваше лицето на единъ дипломатъ. Обличаше се изискано — споредъ различното време на есенята. Никога не говореше излишно — крайно пестеливъ въ движения, маниери и думи.

Веднажъ само като че ли той се забрави и заочна да разправа и азъ случайно бѣхъ слушателъ. Дали този разговоръ, който ще предамъ тукъ, бѣше случайно настроение, изразъ на неговия кавалеризъмъ, или нѣкакво собствено чувство, не можахъ да узная.

Общахъ на Били Шегенхагъ да ѝ покажа Джонъ Дери. Били Шегенхагъ бѣше необикновено момиче. Тя сама управляваше своя огромнъ автомобилъ отъ 100 конски сили и го пуцаше съ такава бързина, каквато малцина опитни шефьори биха посмѣли да каратъ. Въ морето бѣше най-отличния матрозинъ, а ласото управляваше като сръченъ артистъ. Всичко това тя бѣше научила въ грамаднитѣ чифлици на своя баща, който я бѣше изпратилъ въ Европа, придружена отъ двама бѣли и двама черни слуги, една парижка цофа и единъ парижки готвачъ, за да изучи европейската култура.

Моето познйство съ нейния баща ме ошастливи да ѝ бжда полезенъ въ този голѣмъ морски курортъ. Изпълнявайки желанието на Били да види Джонъ Дери, ние лѣтѣхме съ нейния автомобилъ къмъ казиното. Скоростта съ която тя караше бѣше толкова голѣма, щото трѣбваше да заплатимъ глоба.

Въ казиното Джонъ Дери държеше банката. Бакара — играта на играчна.

Банката на Дери, това бѣше сензацията на сезона, за която говореше цѣлъ свѣтъ. Загуба или печалба — това сж крайнитѣ резултати, обаче, и въ двата случая трѣбва да се докаже виртуозността. Джонъ Дери бѣше виртуозъ въ печалбата. Въ разстояние на нѣколко седмици той всѣки день печелеше. Равнодушно, спокойно — като човѣкъ който управлява една машина — рабо-

ФЕЙЛЕТОНЪ

отъ Любомиръ Стремски.

Варна презъ 1999 година.

Бѣли хотели, построени отъ нова материя, изобретение на инженера а Варненската община, красятъ живописния Варненски заливъ, по цѣлото му протежение. Името Варна оби свѣтловна известностъ, и днесъ, ече не сжществува земенъ курортъ съ такава слава и известностъ, какито Варна притежава. Два пѣти презъ деня долитатъ и отлитатъ огромни чепелини — единиятъ пригига отъ Северна Америка, а другиятъ отъ централния и юженъ край а новия свѣтъ и исипватъ елита на аричната аристокрация, която не дали средства, за да се полюбува а хубоститѣ на Варна. Не е така въ Австралия, която е уредила въздушни съобщения съ Варна, само аи пѣти презъ седмицата. Европейитѣ сж цѣли щастливци въ това отношение, защото пристигатъ съ бикновени аероплани, или пъкъ съ алѣмнитѣ пѣтишки хвърчила на арненската градска въздушна компания (съкратено В. В.), които ревно циркулиратъ между Варна и

голѣмитѣ европейски столици. Въздушната станция е на Франга байръ, отъ кждето по искусствена пѣрзалка, патентъ, „Варна“, се достига за една минута и две секунди до плажа.

Постиженията на науката и техниката, направиха отъ Варна курортъ, който се използва презъ всичкитѣ годишни времена. Радио — електрически слънца греятъ надъ Варна, и при все че е 31 декемврий, плажа гъмжи отъ голитѣ тѣла на свѣтовния елитъ. Сега курорта е най-оживенъ, понеже, посрещането на новата година въ Варна, има свѣтловна известностъ. Тържествата сж толкова импозантни, щото не се подаватъ на описание. Два дена и две нощи е такава веселие, щото божествения рай бледнее предъ Варна. Споредъ официалната статистика на общината, пребиваватъ 1 милионъ и половина курортисти. Кога е нощъ и кога день, въ Варна не може да се узнае, даже презъ мжгливитѣ дни, презъ деня свѣтятъ искусственитѣ слънца надъ Варна, докато общинската пожарна команда съ своитѣ аероплани разпръсне облацитѣ и мжглитѣ. На нощъ Галата стърчи въ облацитѣ голѣма постройка — това е инсталацията „Фонъ“, която въ време на голѣмата задуха и жега чрезъ радио — вълни провѣтрява жителитѣ на

градъ Варна. Не напразно Варна е симаола на вечната пролѣтъ и се възпѣва отъ най-голѣмитѣ поети на времето.

Всички улици сж постлани съ каучукъ, а тротваритѣ съ специална мекъ мѣхава материя, имитираща плюша, по която вървенето просто е удоволствие. Най-импозантната сграда въ Варна е групата паметникъ, построена въ честь на дейцитѣ въ миналото, които сж преобърнали Варна въ курортенъ градъ. Паметника заема една площъ отъ 25 хиляди квадратни метра, а височината му е малко по-висока отъ Франга байръ. Забележителна е сжщо и импозантната сграда на единъ грамаденъ хотелъ, на който отъ платина изяшно е изваяно едно кебабче, а отдолу блести брилянтовъ надписъ: „Правнука на Чичо“. Тукъ е най-прочутата кухня въ Варна. Кебабчетата вече не се приготвяватъ отъ нѣкакво си биволско месо, но отъ язици на славейчета, а за чуждестранната кухня се употребяватъ язичета отъ канарчета, за която целъ, дирекцията на хотела изпраща експедиции до Канарскитѣ острови. Тѣ сж чудно — чужденцитѣ плащатъ. Тѣ сж направили отъ Варна най-богатата община на цѣлото земно кълбо. По настоящемъ пребивава предъ

седателя на Великата Индийска република, която е вече независима държава, — дошълъ е да моли заемъ за страната си отъ Варненската община. Да не говоримъ за България — тя е станала свѣтовенъ идеалъ благодарение на Варна. Единъ левъ се котира на Лондонската борса за 2 английски лири, а най-богатото на селение въ свѣта се счита варненското, защото нѣщо обикновено е за варненецъ да притежава състояние отъ 200 — 300 милиона български лева. Индустрия и търговия не сжществуваатъ — кой е лудъ да се занимава съ тия отживѣли времето си работи, когато има курортъ. На единъ аеропланенъ скокъ отъ Варна се намира голѣмия търговски и индустриаленъ градъ Бургазъ, който е стопански робъ на Варна. Бургаскитѣ кметове бѣха толкова късогледни на времето си, че направиха отъ Бургазъ търговско-индустриаленъ градъ, но сега изкупватъ грѣшката си, като се опушватъ, заедно съ цѣлото население въ димѣтъ на товарнитѣ парходи и фабричнитѣ кумини, а варненци се любовитъ на красивитѣ милионерски яхти, които кръстосватъ Варненския заливъ.

Блаженни и честити сж варненци съ своя курортъ.

геше той на игралната маса, а курпиеото събираше паритъ.

Монотонно се носеше гласа на курпиеото: „залагайте господа, играта почва...“, обаче, като че ли малко бѣха останали играчитѣ, срещу шастливата карта на Джонъ Дери.

Изведнажъ Били стана отъ мѣстото си и се отправи къмъ игралната маса. Безъ ни най-малко колебание тя се облегна на масата и извика „банко“. Всички погледи се обърнаха къмъ насъ — даже Джонъ Дери отправи своя спокоенъ погледъ къмъ Били, която вадеше отъ своята чанта нѣколко чекови книжки.

Джонъ Дери неочаквано се изправи, хвърли на курпиеото единъ синъ жетонъ и съ единъ отиѣренъ тонъ извика: „Банкото е свободна“ — той не желаше позече да играе.

Били удари нервна съ кракътъ си и безъ да успѣя да я проследи изчезна въ навалищата. Най-после я намѣрихъ сѣднала въ бара на казиното, на сжщата маса, на която Дери пиеше своята чаша виски. Тя сжщо бѣше си поржчала виски и щомъ ме видѣ бърже ме повика, като ме помоли съ високъ гласъ, за да може съседа ѝ да чуе, да узнае поради каква причина Джонъ Дери отказа да играе съ нея. Дери, който чу нейното желание, стана, поклони се учтиво, представи ми се, помоли ме да седна на масата и да го представя на младата дама. Изпълнихъ желанието му, следъ което той започна:

„Около менъ се образува единъ тайнственъ кръгъ. Считатъ ме за непобедимъ играчъ. И действително, азъ бѣхъ такъвъ до този моментъ. Джонъ Дери — цѣлото крайбрежие говори за него. Това не е обаче, истинското ми име. Когато въ началото на сезона дойдохъ тукъ, бѣхъ единъ изгубенъ човѣкъ. Последнитѣ пари съ които дойдохъ, бѣха отъ продажбата на моитѣ скъпоценности. Сега съмъ милионеръ. Тѣзи скъпоценности продадохъ, понеже тѣ ми донесоха нещастие — въобще, подарѣчитѣ ми носятъ нещастие. Винаги трѣбва да се боря съ живота — това е моя законъ. Да

играешъ, значи по най-кжсия пътъ да измѣнишъ курса на своята сѣдба — на една секунда е поставено сжществуването ми. Преди, винаги съмъ игралъ безнадеждно, увѣренъ, че отивамъ къмъ провала. Сега, настана въ менъ единъ обратъ. Първата голѣма сума спечелихъ съ асо, но азъ бѣхъ увѣренъ че ще спечеля и действително спечелихъ, защото банката имаше бакъ. Спечелихъ, защото вѣрвахъ въ моя законъ. Огъ този денъ, непрестанно печеля. Азъ станахъ Джонъ Дери, за който говори свѣта, щастиеото на кого о изглежда невѣроятнo и при все това, който не пожела да играе съ Васъ“.

Странитѣ на Били се зачервиха. „Защо“ извика тя и по тона ѝ можеше да се разбере, че нейното желание е било Дери да спечели.

„Азъ виждахъ“, продължи Дери, азъ ясно чета лицата на хората. Всичко до сега бѣше борба. Много съмъ силенъ въ борбата и знамъ, че трѣбва да победа. Вие сте първата, която играе противъ менъ безъ страхъ, която нѣма желание да спечели и противъ която азъ сигурно бихъ изгубилъ. Това е моя законъ.

Били се оживи. „Азъ обаче; го желая — баща ми е толкова...“ и тя направи къмъ менъ единъ жестъ и азъ трѣбваше да обясня кой бѣше нейния баща, името на когото бѣше толкова прочуто, съ огромното богатство, което той притежаваше, и което поставено подъ всѣки чекъ въ стария и новия свѣтъ, представляваше пари въ брой.

„Искате ли да играете съ менъ? попита го тя, следъ като свършихъ.“

Той се усмихна леко и поклати отрицателно глава.

„Азъ, обаче, искамъ. Вие можете да спечелите всичко, всичко. Азъ ще играя съ Васъ „Банко“.

„Каква сума трѣбва да сложа?“ попита той.

„Вашето истинско име, съ което да ме отведете отвъдъ океана.“

„Това е пакъ единъ подарѣкъ“ и той погледна хубавитѣ очи на младото момиче. „Но нали Ви разпра-

вихъ, че подарѣчитѣ нѣматъ мѣсто въ моятъ животъ!“

Той стана, поклони се съ единъ маниеръ, който лѣхаше благородство и си отиде съ бавни, твърди стѣпки. На другия денъ срещнахъ Били силно развълнувана. „Ходихъ въ хотела му“ каза ми тя съ отчаянъ тонъ, „той е заминалъ снощи въ полунощъ, безъ да остави следа отъ себе си.“

Безъ да продума повече, хвърли се въ автомобилъ си, и като стрела се понесе по живописното шосе къмъ планината.

Д-ръ Д. Гиневъ.

Училищни задачи и недѣжи.

(статия III.)

Възпитанието и обучението въ варненските училища. Покварата се шири по всички линии и въ всички сръди. Общъ и тревоженъ е поплакътъ отъ корупцията: вестници и списания се пълнятъ съ статии по нейната диагностика и лѣкуване; общественици надаватъ тревоженъ зовъ за обноза. Знаменателни сж думитѣ на единъ отъ нашитѣ държавници по време, когато левтъ главоломно спадаше и всички трълнѣха предъ обезценяването му: „Не е най-лошото това обезценяване; най-страшното е, че всички ценности се обезценяватъ.“ И наистина левтъ се закрепилъ, но покварата все се шири и расте чудовищно. Въ това нерадостно проявление всички възлагатъ надежди на възпитанието, на превъзпитанието — възраждането. Но кой кого ще възпитава, когато и солта се е умирисала? Гдѣ сж свѣтлитѣ възрожденци, които да спратъ обезценяването на моралнитѣ ценности?

Възпитанието и обучението въ варненските училища е обладано отъ общитѣ симптоми на покварата. Задачата на варненското училище и гражданство е да се погрижатъ по дълбоко за лѣкуването, като се взематъ въ внимание и специфичнитѣ

условия, при които растатъ и живѣятъ варненскитѣ деца — ученици. Отъ статистиката се вижда, че Варна брои 4600 бедни семейства съ 16000 свои крайно бедни членове. Варна т. г. е приела презъ сезона 6000 чужденци, а училищната инспекция трѣби, че е наложително да се реформира варненското градско школо, защото то ще бжде погълнато, изядено отъ чуждитѣ, инороднитѣ училища въ града. Но какъ и колко несъобразно се реформира, ще изтъкнемъ по нататъкъ.

Хиляди чужденци ни спождаватъ и ни изучаватъ, хиляди деца мизерствуватъ, хиляди съблазни и падения дебнатъ млади и стари презъ банския сезонъ и следъ него. Варненскиятъ учител и общественикъ трѣбва да отворятъ широки очи предъ тая констатация. Необходими, крайно необходими сж: 1) лѣтни ученически колонии, въ които бедни и заможни варненски ученици да добиватъ здравна подкрепа и здраво възпитание; 2) ваканционни детски сборища, гдето децата да прекарватъ при възпитателски надзоръ въ близкитѣ околности въ забави, игри и работа ваканционнитѣ месеци. Въ връзка съ тѣзи сборища може да се създаде една училищно-домашна индустрия (Настоятелството трѣбва да уреди училищни работилници), която да дава предмети — спомени отъ Варна, които ще намѣрятъ добъръ и съчувственъ приемъ сръдъ лѣтовницитѣ и ще даватъ средства за подпомагане беднитѣ ученици и създаване на едно трудово училище въ Варна. Плетене отъ канапъ и лико на мрежи, сакове, хамаци — люлки, кошнички и пр.; украсяване дървени издѣлия съ рисунки и народни шевиви; подвързване книги, изготвяне тетрадки срещу плащане; отглеждане цвѣта и изработване изкуствени цвѣта и пр. рѣчни занятия ще привлекатъ децата на чистъ въздухъ, да лечъ отъ лошия примѣръ на разюзданата сезонна публика.

Трѣбва да се уредятъ още занемални зали при кварталнитѣ училища, гдето при удобства да се занимаватъ беднитѣ деца вънъ отъ учеб-

БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО СТОПАНСТВО И ТЪРГОВИЯ

ОТЪ 1-ТО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО ДО ОСВОБОЖДЕНИЕТО НИ ОТЪ ТУРСКОТО РОБСТВО

(БЕГЪЛЪ ПОГЛЕДЪ ВЪРХУ РАЗВИТИЕТО ИМЪ)

ОТЪ БОРИСЪ Т. КИЛИФАРСКИ.

1. Общи положения.

Тѣй както всѣки отдѣленъ народъ притежава свое собствено историческо развитие, тѣй сжщо и пѣтя на неговия стопански развой е различно устроенъ. Въ зависимостъ отъ културната висота и качествата, които отдѣлнитѣ народъ притежава, се е развивало неговото народно стопанство. Ако разгледаме, обаче, по-голѣми периоди отъ време, ще видимъ, че всички народи сж преминали подобни пѣтища въ своето стопанско развитие.

За да може да се даде ясенъ видъ на картината за стопанското развитие на българския народъ, трѣбва да се вземе въ предвидъ и онази епоха на Балканския полуостровъ, когато той е билъ заселенъ отъ трако-илирийцитѣ. Изследванията на тази епоха, за жалостъ, сж дали много оскждни резултати, често прежжнати съ голѣми праздници, върху което вѣковетѣ сж покрили своето тѣмно було, поради което установяването на тогавашното стопанско положение може да стане само частично и непълно.

До нахлуването на българитѣ въ Балканския полуостровъ, последнитѣ е билъ населенъ отъ тракийци, които се занимавали отчасти съ скотовѣдство и земледѣлие, но били преимуществено войнственъ народъ, живущъ отъ ловъ и грабежи. Споредъ Херодота, тракийцитѣ сж живѣяли въ малки и голѣми селища, разпрѣснати изъ цѣлиятъ Балкански полуостровъ.

По-кжсното претопяване на тракий-

цитѣ съ славянитѣ, които стояли на по-високо стопанско и културно ниво отъ тракийцитѣ — обичали заседналия животъ и имали здрава фамилна организация — измѣня положението.

Славянитѣ сж се дѣляли на задруги; които сж представлявали колективна стопанска единица включваща въ себе си членоветѣ на единъ голѣмъ родъ (фамилия). притежаваща собствена земя. Работейки съ общи усилия, членоветѣ на задругата произвеждали всички стопански блага, отъ които се нуждаели. Нищо не е влизало, нито излизало отъ задругата. Тя представлява типична форма на затворено стопанство. На чело е стоялъ най-стариятъ членъ на рода, който е билъ обикновено най-способниятъ и най-сръчниятъ. Той е управлявалъ цѣлото стопанство и следялъ за точното изпълнение на фамилнитѣ закони. По-важни въпроси, обаче, се разрешавали отъ общитѣ събрания. Нѣколко задруги стоящи въ родствени връзки, образували *племе*, общото териториално пространство на което се нарича *жула*.

Славянитѣ сж познавали почти всички земледѣлски произведения. Земята си обработвали съ орало, лопатата и секирата сж били тѣхнитѣ сечива. Отдѣлни занаяти още не сжществували, обаче, изкуството да добиватъ нѣкои метали имъ е било добръ известно, защото познавали желѣзото, медъта златото и среброто. Най-характерната черта у древнитѣ славяни е била тѣхната силна стопанска организация, благо-

дарение на която лесно възприемали и культивирали нововъведенията въ областта на стопанството.

Къмъ края на 7 вѣкъ тѣ представлявали земледѣлски народъ отъ голѣмо значение, благодарение на което, започватъ да упражняватъ известно влияние върху стопанската политика на Византия, която вижда въ лицето на славянитѣ силенъ стопански факторъ на Балканския полуостровъ.

При това положение на нѣщата, започва нахлуването на българитѣ въ Балканския полуостровъ. Отъ направенитѣ изследвания за онова време, следва да се заключи, че българитѣ сж стояли много по-назадъ отъ славянитѣ въ развитието на своитѣ стопански форми. Българитѣ били храбъръ народъ, който прекарвалъ по-голѣмата частъ отъ живота си върху конетѣ и който не обичалъ заседналия животъ. Размѣната на стоки у тѣхъ сжществувала и ставала посредствомъ едѣръ и дребенъ добитъкъ. Предметъ на тѣхната главна храна е било месото. Отъ разполагаемитѣ данни за тогавашнитѣ времена, се заключава, че при идването си на полуострова, българитѣ сж били по-скоро нормански народъ, занимаващъ се съ ловъ, скотовѣдство и грабежи, отколкото земледѣлски.

Въ сжщото време, както видѣхме, славянитѣ сж стояли на по-високо стѣпало въ своето стопанско развитие, а именно стадията на заседналото земледѣлие. Българитѣ създали по-високата култура въ народното стопанство на славянитѣ и виждайки преимуществата на заседналото земледѣлие, предъ скитнишкитѣ скотовѣдски животъ, който тѣ водили, попаднали подъ влиянието на славянската култура. Обаче, българитѣ, усоявайки бърже културата на славянитѣ, сж повлияли на последнитѣ въ друго отношение — тѣ

сж предали на славянитѣ системата на тѣхната силна организация между племената.

Благодарение на здравата организация въ новата българска държавна и миролюбивата политика спрямъ заваренитѣ славяни, българитѣ въ скоро време се приспособили къмъ земледѣлието и притопили въ себѣ си славянскитѣ племена. По този начинъ, къмъ началото на 9 столѣтие, българската държавна е вече зкрепнала и представлява една стопанска сила на Балканския полуостровъ. Земледѣлие и скотовѣдство сж били до такава степенъ развити, щото България започва да става факторъ въ стопанската политика на несравнено по-високо стояща отъ нея въ стопанско и културно отношение Византия. И помежду двѣтѣ, съседни страни започва усиленъ рамайна на стопански блага.

Голѣма пречка, обаче, за създаването на точно установени редови стопански и политически връзки сж странитѣ на изтокъ и западъ е билъ езичеството, което изповѣдвали българитѣ. Силна агитацията се е вѣдила отъ странитѣ, които били съседство съ България, а най-вече отъ страна на Византия, като на заинтересована държавна, за покръстването на българитѣ. Нуждата отъ покръстването добре се е съзнавала и отъ страна на българитѣ, благодарение на което, за да спечелятъ почвъ въ международната стопанска и културна политика, тѣ приемиа християнството въ 865 година.

Последствията отъ покръстванетугакси се отразяватъ върху българското народно стопанство, както върху целиятъ държавенъ строй на страната, Следва

Печатница „Просвѣщение“ — Варна
Порѣчка № 473.

ното време за приготвяне училищните си работи. Тръбва да се уреждат седмично разходки на чист въздух при надзора на учители и родители (по дежурство), седмични (недѣлни) и месечни литературни забави за отдѣлни класове или по няколко (2-3) паралелки. Въ тѣзи забави да вземат участие съ декламации, четения, народни игри, пѣсни обичаи, леки разкази всички, даже и най-стѣснителнитѣ деца. Възпитателното значение на тѣзи забави е несравнено по-големо отъ това на тѣх-нареченитѣ традиционни забави (една две годишно) съ операти и други непосилни за децата номера, които се изпълняватъ отъ избрано число деца и често при помощта и на външни лица. Тръбва да се уреждатъ още курсове за слаби ученици, павилиони за обучение на открито, постоянни художествени изложби, класове за изостанали назадъ, въ своето развитие деца, заведение за нравствено болни деца, курсове по новитѣ езици за навършилитѣ 12 години деца отъ основнитѣ училища.¹⁾ Всички поменати по горе възпитателни и учебни мероприятия и работи (освенъ зав. за покварени и неразвити деца) сж уреждани при II прогимназия, но всички тѣзи начинания рухнаха, когато инспекцията и Н-вото не само не подкрепиха възпитателното дѣло на II прогимназия, но го и спѣваха. Ето какви пакости могатъ да се правятъ на варненскитѣ училища отъ хора, които нѣматъ яко присърдце напредъка на градскитѣ ни училища.

Въ връзка съ тоя упрекъ ще изтъкна факти, за да не бѣда голословенъ. Фактъ е, че се изпуска същественото, това що е отъ значение за успѣха на градскитѣ училища, а се развива въ замѣна на това една куха рекламна дейность. Казахъ, че и въ училищното организационно дѣло има действителни нужди и времени и преходни изисквания. Една действителна потрѣба за днешното училище е положителното знание, което движи напредъ: живота, науката, индустрията, стопанството. Една преходна нужда е засилването на техническитѣ учебни предмети. Едно знамение на времето е претоварената психика на днешното дете — ученикъ съ множеството впечатления на сложния животъ, киното, детската литература и пр., а отъ тукъ и единъ повикъ за повече методичностъ при обучението, за по-приближено изучаване ученика, за запазване умственитѣ сили и енергия. Така дохождаме до въпиющата нужда отъ сериозни учители, отъ сериозенъ контролъ и проучаване работата на ученицитѣ и на учителитѣ, за да се не приютяватъ въ училището слаби учители. Училищната инспекция занемарява тази своя първа длъжностъ, а се е заловила съ праздна алармена дейность. Отъ такова естество сж: 1) Урежданитѣ музикални и юнашки тържества по разни тунктове изъ селата, което е работа на юнашкитѣ организации; 2) Уреждане на „опитни“ училища; 3) Свикване общограждански събрания и такива отъ специалисти (?) въ окръжното управление (!) по програмни въпроси съ които се занимава по законъ висшия учебенъ съветъ и учебния комитетъ; 4) Уреждане конкуренция за моралното възпитание; 5) Уреждане задгранична екскурзия, съ която не се допринесе нищо и се занесе едно петно на патриотическото чувство на българския учителъ; 6) Уреждане читалища, за които има законоположения, които отреждатъ ница да се грижатъ за тѣхъ. Да излагамъ, колко напразенъ трудъ и енергия (отъ учители и ученици) е е хабило и колко срдства сж отишли на халостъ по тая дейность, е ми позволяватъ рамкитѣ на вестника. Ще се спра върху прекаленото засилване на техническитѣ предмети, защото роптанята на родителитѣ се засилватъ все повече. Реалното и художествено-техническото обучение въ основното училище трѣбва да се намира въ едно опре-

делено съотношение, изразено въ нашата програма съ часоветѣ и материята отредени за всѣки класъ. Но учителитѣ поощрени отъ схващането на началството и отъ облагитѣ, които имъ носи „извънучилищната“ дейность, ангажиратъ много време на децата и нарушаватъ хармонията между учебнитѣ предмети. Така обучението на матерния езикъ и другитѣ реални предмети се занемаряватъ, защото, кога децата да се занимаватъ извънкласно по тѣзи предмети, заставени сж да тичатъ по нескончаеми спѣвки, рисуважни и инструментални извънредни занятия и др. За бълг. езикъ не само нѣма подсобни извънредни занятия, но се не взематъ и необходимитѣ по методиката занятия. Това е една дейность, която хвърля прахъ въ очитѣ на несведущата публика и задоволява ефектни, а не и реални нужди. Недавна въ училището „Св. Наумъ“ се устрои една изложба на прогимназитѣ отъ окръга отъ която бѣ плененъ и г. министра, но тази изложба не отговаряше на най-елементарнитѣ педагогически изисквания: въ нея нѣмаше целесобразностъ, отмѣреностъ и искреностъ. И наистина, съ тая рекламна изложба се напакости: въ много училища отъ тогава се надпреварватъ съ много извънкласни занятия по рисуване, музика, гимнастика кой по-вече материалъ да натрупа за показъ на публиката, нѣщо което разумното възпитание не одобрява.

(Следва.)

Пѣсень на Варненското кале¹⁾

Какъ е поменъ станалу
Въ Чамурлий селу гуляму,
Тръгна ми сж, тръгна ми сж,
Въ Варна кале да правятъ;
Отъ сяна кжща пу чиякъ,
Пу чиякъ и пу кула,
Отъ Карчуви двама мина,
Двама мина съ двѣ кула.
Карчу и Пенчу, два брата,
Тий горкитѣ баща нѣмаха.
Кату сж се кула заредили
И прѣзъ Бей-Давутъ минали,
И на Варна отишли, —
На Варна кале правили,
На Варна кале трупали
Тъкмо ми деветъ месеци,
Ходили и се назатъ върнали
Съ джепане натоварени;
Джепане въ Силистра занели.
Тамъ си джепане растварили,
Па сж за Чамурлий тръгнаха.
Край Дунава минали,
Край Дунава керванъ пуснали
Малко лѣбецъ да пуядатъ
И уловетъ пупасатъ.
Гулѣмитѣ лѣпъ ядежъ,
А малкитѣ уловитѣ пасежъ.
Пенчу на Иванча думаше:
Хаде да се окжпимъ,
Да си в'одата пуиграемъ.
Иванчу на Пенчу думаше:
Съ вода игра не бива!
Пенчу Иванчу не слуша, —
Той влезе, в'одата да се окжпи
И се в'одата Пенчу изгуби,
И кату село наблжили,
Всички майки излѣзли
Да си кервана посрѣщнатъ;
И Пенчува майка излѣзла
И за Пенчу запитала,
Кадѣй Пенчу, нѣма гу.
Тога сж и Карчу отговори:
Мале ле стара мале ле,
Пенчу се, мале, удави
Въ тиха бѣла Дунава.
Иванчу скору при керванъ утиде
И си на Карчу думаше:
Като ядете и пиете
И отъ нищо хаберъ нѣмате:
Пенчу са, холамъ, удави.
Карчу изъ кервана тичаше,
Тичаше и викаше:
Който се, холамъ, наема
Да си Пенчу извади
Отъ тиха бѣла Дунава,
Ще му арижа, арижа
Кулата съ уловетъ,
Дѣту ги Пенчу одеше.
Никой се отъ керванъ не нае,
Самъ Иванчо се е наелъ
Пенчу да си извади,

1) Написана въ с. Емирово—Варнен.

Та си в'Дунава навлѣзаль,
Че ходи Иванъ, че тѣрси,
Че той си Пенчу намѣри,
Намѣри Пенчу безъ душа,
А чи му Карчу арижа
Кулата съ уловетъ,
Дѣту ги Пенчу одеше.
И си Пенчу качиха
На Карчувата кула.
Карчу си улоче поведи
И си пѣсень запѣя:
Пенчу ле братецъ, Пенчу ле,
Като си в'еселу наблжимъ,
Сички майки ще излѣзатъ
И наша майка ще излѣзе,
Кату за тебе пупита
Кадѣ е Пенчу, бре Карчу,
Кадѣй Пенчу, нѣма гу.
Тугасъ Карчова майка се трѣшна
И прѣдъ кервана паднала,
Че я кервана затѣпкалъ.
Тугасъ нея на кулата турили
И нея в'Чумурлий занели
И в'единъ гробъ с'Пенчу заровили.

Хроника

Обръщаме внимание на нашитѣ сътрудници, че изпращанитѣ статии за публикация въ вестника, трѣбва да бждатъ написани четливо само на едната страна на листа. Редакцията си запазва правото да коригира статийтѣ. Ръкописи не се връщатъ. Редакцията не дава обяснение защо не е напечатана известна статия.

Последниятъ брой на Варненски Обществен вестникъ е напечатлъ фейлетонъ, който зле излага редакцията на вестника, защото у автора на фейлетона липсва елементарната доза на култура и журналистично съзнание. Увѣрени сме, че той е помѣстенъ въ този официаленъ вестникъ безъ знанието на респектавната управа, чийто органъ е, защото въ противенъ случай, вестника става безпредметенъ за варненскитѣ граждани, като същевременно става лошъ проводникъ на българскитѣ национални интереси въ Варна.

При станалитѣ избори за действителни членове на Варненската Търговско Индустриална Камара отъ Варненската колегия се избраха: отъ търговското съсловие М. Константиновъ, Д. Радеаъ, Фоти Георгиевъ и Димо Бъчваровъ. Отъ индустриалното съсловие Димо Калояновъ, Върбанъ х. Генчевъ, Иванъ Дяковъ и Борисъ Атанасовъ. Отъ занаятчийското съсловие Коста Сарабеевъ, Любенъ Станчевъ, Стефанъ Мирчевъ и Анастасъ Кенковъ.

На 2 т. м. въ клуба на „Варненски Кореняк“ нашиятъ съгражданинъ и ученъ г-нъ Романчукъ чете много интересенъ рефератъ на тема: „Възможенъ ли е вѣченъ миръ“. Многобройнитѣ слушатели съ очебийно интересъ слушаха референ-

тика и го възнаградиха съ горещи аплодисменти.

Въ следния брой ще печатаме този интересенъ рефератъ.

Вѣнчавки. Приятно ни е да съобщимъ, че нашитѣ дружествени членове г. г. Иванъ А. Ивановъ и Митишевъ сж встѣпили въ бракъ — първиятъ на 11 м. м. съ госпожица Аика Георгиева, учителка въ с. Черни Витъ, Тетезенско, а вториятъ на 26 м. м. съ госпожица Ев. Я. Кандрова. Отъ името на дружеството, поднасяме на младоженцитѣ най-искренни привѣтствия и имъ пожелаваме дългоденствие и честитъ семеенъ животъ.

На 1 Октомврий е починалъ дружествения членъ Коста Константиновъ Кузмановъ, и на 7 Ноемврий Никола Димитровъ. Изказваме нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ семейства.

Подготвителната работа по постройката на сградитѣ и приспособленията на Английската компания, която има концесия за износъ на свинско месо отъ България, ще започнатъ още тая пролѣтъ въ Варненското пристанище.

Отъ 1 до 30 число на миналия месецъ сж се записали 132 действителни и 38 спомагателни нови членове на „Варненски Кореняк“.

Обръщаме внимание на нашитѣ членове, че редакцията и администрацията на вестника ни се помещава въ клубовата канцелария и за всичко, което се отнася до вестника, да уреждатъ чрезъ клубовитѣ чиновници.

За дружествената вечеринка, която ще се даде на 7 Януарий т. г. се правятъ много голѣми приготовления за блѣскавото ѝ изнасяне.

Начало на беседитѣ. На 4 ноемврий т. г. въ клубовото помѣщение на дружеството, следъ извършване на водосвѣта, прот. Д. Андреевъ каза нѣколко подходящи думи за случая. Следъ него г-нъ Ат. Мановъ откри беседитѣ, като прѣвъ той говори на тема: Задачитѣ на дружеството ии.

Сказка. Въ недѣля, 9 того, въ 10 часа преди обѣдъ, дружествениятъ членъ Протоиерей Д. Андреевъ ще говори въ клубното помѣщение на тема: „Религиознитѣ секти у насъ“.

Поканватъ всички членове да присѣствуватъ.

Хоръ „Варненски Кореняк“. Комисията натоварена по уреждането хора при Д-вото, моли господа хориститѣ да се явятъ на 8 того сжбота въ клубното помѣщение въ 7 часа вечерта, за да взематъ участие въ чая, което се урежда отъ младежката група.

Шапки! Шапки! Шапки!

Шапкакарница „БОХЕМИЯ“

Обзаведена отъ В. КАБАТЬ

ВАРНА.

Съобщава на многобройната си клиентела, че пристигна многоочакваната машина за чистене, боядисване и префасониране на

Дамски и мъжки шапки.

Сжщата машина, каквато има въ ателиетата на западъ.

Префасонирането и поправкитѣ ставатъ на много низки цени и бърза работа.

Ателието е на ул. „Царь-Борисъ“ № 22 до Кристалъ.

Майсторъ „ВАЦЛАВЪ КАБАТЬ“

Голѣмъ изборъ отъ дамски насторени шапки.

Осждително е гдето и ята и н-вото доущатъ да се уреждатъ курсове по новитѣ езици за 8 и 11 годишни ученици.